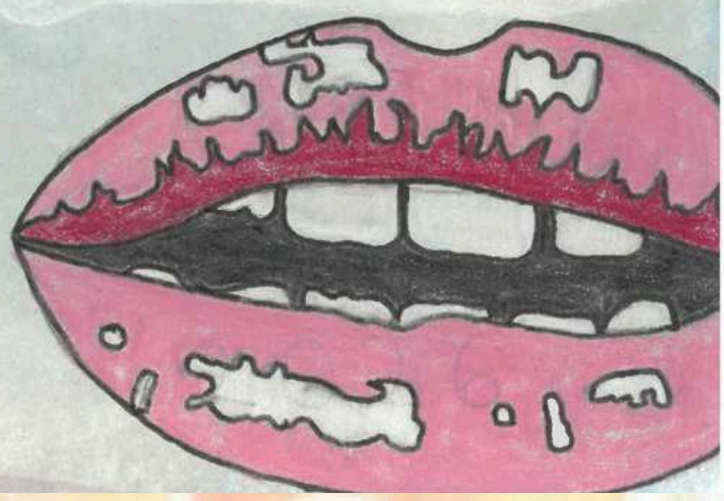
2026

Mielli-fluitus

Sisällysluettelo

Mun ajatuksia

Sanna-Mari

Ilona

Runoputous

Sande

Sari Miehola

Elinan kuvia

Pixabay kuvia

Loppusanat

Mun ajatuksia

En tiedä minkä verran mielikuvitusta aiheena on tutkittu, nopeasti googlettelemalla ei juurikaan, ainakaan suomeksi, mutta jos olisin tutkija, tutkisin sitä. Olen kyllä jo nytkin oman elämäni tutkailija. Mutta jos aihetta alkaa miettimään, tulee mieleen miten monenlaisia erilaisia mielikuvituksia on olemassa. Se on vähän kuin lumihiutale, uniikki lumihiutale, niitä on miljoonia ja miljoonia, mutta ei yhtäkään samanlaista.

🌱

Ja miten vähän ihmiset loppupeleissä puhuvat toisilleen mielikuvituksistaansa. En voi tietää millainen mielikuvitus sinulla on, tai naapurin Pekalla, tai naapurin Maijalla. Minulla on vain omani. Ei voi tietää mitä toisen päässä liikkuu. Joku tylsältäkin vaikuttava tyyppi voi omata mitä ihmeellisimmän mielikuvituksen, ei vaan tuo sitä välttämättä esille. Miten kiinnostavaa olisi, jos ihmiset puhuisivat avoimemmin mieltensä tuotteista, ihan arjessakin.

🌸

Tarinoista, runoista, lauluista ja piirroksista saamme maistiaisia toisen mielikuvituksesta.

🍁

Mielikuvitus on yksi arvokkaimpia asioita, mitä minulla on. Jos ja kun muutan, mietin aina "muut tavarat saavat vaikka hukkuakin, mutta kunhan ei vihot". Niissä on minun runojani, biisejäni, tarinoitani, maailmojani. Itse asiassa tämä on varmaan aika onnellinen asema ja asetelma. Jos kalleinta mitä minulla olisi, olisi joku ipad, olisi aika surullista, tosin en panisi pahitteeksi, jos sellainenkin löytyisi ;)

Mielikuvitus on paras ystäväni ja pahin viholliseni. Vaikka kuinka ihana se onkaan, välttämättä siinä on myös varjopuolensa. Ne lukuisat kauhuskenaariot, ne lukuisat epämiellyttävät ajatukset ja kuvitelmat. Mutta noidenkin kanssa voi tulla toimeen, keksimällä parempia ajatuksia ;)

Niinkuin olen aiemminkin sanonut, luovuuden kanssa ei voi luovuttaa.

Yksi unelmani, jonka voisin toteuttaa mielikuvitukseni kanssa, olisi kirjan ja näytelmän kirjoittaminen. Toinen unelma mikä minulla on, olisi se että pääsisi harrastamaan improvisaatioteatteria, ja esiintymään siinä. Siinä pitää niin sanotusti nyhjästä tyhjästä, vaan sehän käy.

Olen monesti unelmoinut tyhjästä mielestä. Miten selkeää olisi, kun päässä ei olisi niin paljoa. Niinhän se varmasti olisikin, mutta myös tylsää. Mieluummin otan hyvät ja huonot puolet, kuin tylsyyden. Toki tylsyydelläkin on paikkansa mielikuvituksessakin, ei se voi hyvin jos koko ajan luukuttaa kymmentä eri ruutua samaan aikaan. Joskus pitää olla myös tylsää, aivot ikäänkuin restarttaavat siinä.

Yksi todella kutkuttava ajatus on "if you can dream it, you can do it", eli jos pystyt kuvittelemaan sen, pystyt myös tekemään sen. Ei se ole tietenkään niin yksiselitteistä, mutta suuntaa-antavasti kyllä, ja tuo on suunta, johon ainakin itse haluan ehdottomasti mennä, eikä vain meinata.

Olen ihan viime päivinä huomannut, miten iso voima on ajattelulla. Olen aina jollain tapaa väheksynyt sitä. Olen ajatellut, että ei ajattelemalla voi oikein kehittyä missään, ei sillä ole niin isoa virkaa. Ja että miksi sitä terapiaankaan menisi, asiat jotka ovat tapahtuneet, ovat tapahtuneet, sille ei voi enää mitään. Mutta perun sanani, ajatukseni ja tekoni; miten väärässä olenkaan ollut! Ajatuksilla on todella väliä, ja miten paljon niihin pystyy itse vaikuttamaan. 💩

On niin kiehtovaa: voin ajatella ihan mitä haluan, voin tehdä ihan mitä vain ajattelenkin. Olen myös ajatellut, että itsestäänselvyydet ovat itsestään selvyyksiä, mutta ei, ne ovat paljon enemmän, kuin avain, moneen asiaan. 😈

Vielä yksi ajatus, vaikka en pääse juuri nyt terapiaan, tässä resurssoidussa yhteiskunnassa, voin järjestää itselleni vähän vastaavanlaista; puhun seinälle ääneen kerran viikossa tunnin. Siinä huomaa mitä on pinnalla, ja mitä on siellä vähän syvemmällä. Mikä on tärkeää, mikä on aitoa. 👻

Joku voisi ajatella, että ompa hölmö juttu, mutta minä ajattelen, että ompa innostavaa, innostavaa ja kiehtovaa. Minä ainakin tästä lähtien alan puhumaan aina seinälle kerran viikossa. Uskon että siitä voi olla oikeasti apua ja hyötyä. Köyhän terapia 🤣 No mutta, yleisesti ottaenkin, johonkin pisteeseen pääsemiseksi on niin monia eri reittejä. Ja se tavallisin ei ole aina se paras. 🌞

Hyviä lukuhetkiä lehteni parissa!😊💗

Sanna-Mari

Mielikuvitus on minulle paikka missä saan vapaasti vaeltaa. Mielikuvituksen avulla voin tarvittaessa paeta todellisuutta hetkeksi tai pidemmäksi aikaa. Se voi auttaa haastavassa tai jännittävässä tilanteessa tai jos on vaikka kipuja. Voin kuvitella olevani jossain muualla tai pehmentää tilannetta kuvittelemalla sen päälle jotain hassua. Voin myös kuvitella mitä mukavaa teen tilanteen jälkeen tai mitä ihanaa voi olla edessä, on se sitten oikeasti tai vaan mielikuvituksessa.

Nukkumaan mennessä uneen vaipumiseen voi joskus auttaa, jos alan kuvitella jotain pitkää tapahtumasarjaa. Mielessäni voin vapaasti kuvitella myös mahdottomia asioita. Sitä kautta jotkin asiat voivat mennä eteenpäin myös oikeasti, vaikka ne eivät sellaisenaan toteutuisi.

Joskus mielikuvitus voi olla “suljettu” juuri kun siitä voisi olla apua, jos vaikka mieliala on huono tai on kriisi. Mielikuvituksen takia asiat voivat myös paisua ajatuksissa isommiksi ja vaikeammiksi. Ympäristön vaihdos tai asioista puhuminen tai kirjoittaminen voi auttaa.

Kukin määrää omasta mielikuvituksestaan. Siellä saa ainakin olla sellainen kuin on ja pystyä mihin vaan!

Ylona

Mielikuvitukseen heittäytymistä vai ahdistuneen mielikuvituksetonta apatiaa?

Ensi ajattelemalta tuntui ettei mulla ole nyt mielikuvitus kovin vahvana elämässä.On ahdistusta, uuteen asuinympäristöön totuttelua, huolia tulevaisuudesta... Sitten muistin kuinka kesämökillä luonnossa ja läheisessä metsässä kävely herätteli kaikenlaisia kauneuden kokemuksia jotka oli kuin suoraan satu- ja menninkäiskuvastoa.
Kauneuden kaipuu ja luovuus omalla kohdalla usein auttaa saamaan tilaa mieleen jos mieli on solmussa. Se on kuin polttoainetta herättelemään toivoa ja toivoa ihminen tarvitsee.

Olen laulanut ihan taaperosta asti ja se on minulle väylä tunteisiin.Kirjoitin ja sävelsin ensimmäisen oman biisin muutama vuosi sitten K35-kulttuuripajalla. Se oli hauskaa, välillä vaikeaa mutta maagisten viimeisten minuuttien aikana jostain kumpusi oikeat sävelet sanoihin. Ryhmän kanssa palloittelu ja ääneen sanominen auttoi päätöksen teossa. Tehtiin samassa pajassa myöhemmin yhteistyöllä Oma polku- niminen biisi jossa on osa räppiä, joka multa ainakin vaati aikamoista heittäytymistä. Kävimme äänittämässä sen kirjaston studiolla Pasilassa. Sen löytää Youtubesta. Kiva kokemus kaikenkaikkiaan.

Yksi mitä toivoisin osaavani paremmin on leikkiin heittäytymistä.
Kouluaikoina olin näytelmäkerhoissa ja improsin ryhmässä. Improon heittäytyminen ja itselle nauraminen on tehokas lääke häpeälle.
Muistan että nuorena pidin mielikuvituksen kanssa leikkimisestä. Saatoin kaverin kanssa koulumatkalla metromatkan olla jossain roolissa. Ihailin silloin mm.Eija Vilpasta ja Hannele Lauria.
Puhuin tampereen murretta antaumuksella.
Muistan että kouluaikana pidin aineiden kirjoittamisesta ja uskalsin luokan edessä kertoa tarinoita ja eläytyä niihin.

Mielikuvitukseen heittäytyminen vaatii varmaankin aistien avaamista.
Minulla luonto toimii usein tässä helpottavana tekijänä.

Kuvat Ilona

Runoputous

Mielikuvitus on rikkaus. On lahja, että ihmisellä on kyky visualisoida ja unelmoida.
Mielikuvituksissaan ihminen voi rakentaa itselleen kauniimman maailman jossa
aurinko loistaa yötä päivää eikä synkkiä pilviä tunneta.
Ihminen voi rakentaa sinne turvallisen kodin ja olla suojassa maailman pahuudelta.

Kykenen itse näkemään ainoastaan hataria mielikuvia, joten minun on siltä osin vaikeaa
määritellä omaa mielikuvitustani, esimerkiksi luovan kirjoituksen prosessini on yleensä aina
hyvin kaavamainen ja se etenee tunteen ja intuition kautta.
En katsele silloin mielikuvia, enkä näe kuvailemiani paikkoja mielessäni,
vaan enemmänkin laskelmoin.

Mielikuvitus voi olla haitallista jos oma mielikuvitus alkaa tuottaa ajatuksia ja
uskomuksia, jotka eivät vastaa todellisuutta. Voimme tehdä väärän tulkinnan jostain arkisesta tilanteesta ja lähteä ruokkimaan mielikuvitusta virheelliseen suuntaan.
Jos esimiehemme tiuskii meille, saatamme alkaa kuvitella, että olemme huonoja
työntekijöitä ja että esimies taatusti vihaa meitä, vaikka todellisuudessa esimiehellä saattoi
vain olla huono päivä, ehkä häntä vain ärsytti koska hän ei saanut nukuttua kuin pari
tuntia viime yönä, eikä hän ehtinyt juoda aamun kiireessä kahvia, eikä syömään mitään,
ehkä satuimme paikalle juuri sellaisena hetkenä jona hänestä tuntui siltä että juuri nyt to do list lista räjähtää käsiin.

Jos ystävä ei vastaa välittömästi viestiin, saatamme ryhtyä kyttäämään suurennuslasin kanssa
milloin hän on whatssapissa paikalla. Jos vielä huomaamme, että hän käy paikalla,
mutta poistuu sieltä vastaamatta, mieleemme voi hiipiä pelko siitä, että hän on suuttunut jostain ja kohta hän ghostaa meidät lopullisesti,
vaikka hän saattaa vain tällä hetkellä olla sellaisessa paikassa ettei pysty heti vastaamaan.
Hän on saattanut huomata viestin ja ajatella, että vastaa siihen kunnolla paremmalla ajalla.
Joskus viestiin vastaaminen yksinkertaisesti unohtuu ja se muistuu mieleen vasta
seuraavana päivänä.

Teemme tulkintoja ihmisten ilmeistä ja eleistä ja jos huomaamme että keskustelukumppani
mulkaisee meitä vihaisesti tai ei vastaa meille mitään,
saatamme alkaa miettiä mielessämme mistä ihmeestä hän nyt oikein on suuttunut,
vaikka todellisuudessa hän saattaa vain olla väsynyt ja tulkitsemme väsymyksen ärtymykseksi.
Jos hän ei vastannut meille mitään, ehkä hän ei vain kuullut koko kysymystä.
Jos huomaamme aivan ilmiselvästi kuinka joku vihaa meitä ilman mitään näkyvää syytä,
syy voi olla siinä että meillä on yllämme samanlainen paita tai lippis kuin
hänen entisellä kiusaajalla tai ehkä muistutamme häntä jollain muulla tapaa vaikkakin täysin tahtomattamme.
Meillä voi olla saman väriset silmät tai samankaltainen puheääni.
Emme voi sellaiselle itse mitään, eikä se ole meidän vikamme.
Toinen osapuoli ei välttämättä edes tiedosta mistä hänen käytöksensä johtuu.

Mielikuvitus voi olla haitallista ja kytköksissä psyykkiseen oireiluun jos ihminen jää liiaksi omiin uskomuksiinsa kiinni, eikä lähde kyseenalaistamaan niitä millään tavoin.
Meidän olisikin välillä tärkeää muistaa kysyä itseltämme:
”Onko asia nyt aivan varmasti näin vai tulisiko sitä vielä tarkastella?”
Ei olisi pahitteeksi jos jokainen meistä kysyisi itseltään silloin tällöin tämän kysymyksen.
Se ei tarkoita sitä, että mielipidettä pitäisi muuttaa tai että meidän pitäisi muuttua eri ihmiseksi, olisi vain hyvä pysähtyä toisinaan tämän kysymyksen äärelle.

Yksi ikävä fakta on se, että ihmiset puhuvat toisistaan selän takana pahaa. Sille ei vaan voi mitään,
mutta voimme vaikuttaa siihen kuinka reagoimme sellaiseen.
Jos mietimme liikaa mitä kaikkea selkämme takana puhutaan, mielikuvituksemme voi alkaa tuottaa painajaismaisia elokuvamaisia näkyjä loputtomana sarjatulena ja silloin meistä alkaa tulla pikku hiljaa vainoharhaisia ja luulosairaita ihmisiä ja on sanomattakin selvää että mielenterveys kärsii sellaisesta. Jos uhraamme aikamme ja energiamme siihen mitä meistä puhutaan, teemme hallaa vain itsellemme, emme kenellekään muulle.

Vaikka kuinka tahdomme, emme voi koskaan
kontrolloida mitä meistä puhutaan.
Meidän tulisi jättää sellainen omaan arvoonsa ja
luottaa siihen, että elämä kyllä kantaa,
totuus voittaa ennen pitkää ja sitä kautta voimme
saavuttaa mielenrauhan.
Kun meillä on sisällämme rauha, voimme
paremmin ja olemme onnellisempia,
joten miksi antaisimme minkään tai kenenkään
viedä sitä meiltä?

Kaiken kaikkiaan mielikuvitus on kaunis asia. Sen
avulla voimme unelmoida ja rakentaa paratiisia,
kurkistaa horisontissa loistavan sateenkaaren
taakse, nähdä vilauksen Eldaron kultaisesta
kaupungista, joten pidetään taito yllä jotta se ei
koskaan unohtuisi?
Jos emme ole muistaneet harjoittaa sitä hetkeen,
mitä jos harjoittelisimme sitä nyt?
Miltä kuulostaa jos unelmoidaan kaikki yhdessä
tänään, huomenna ja ylihuomenna?

AFORISMI

Jos mielikuvien todellisuus vaikuttaa
kiinnostavammalta kuin tämä todellisuudessa
tässä näin, niin sinulla on aina mahdollisuus
rakentaa mielikuviesi todellisuutta
tähän meidän tuntemaan maailmaan.

@runoputous

Sande

Miten määrittelisit käsitteen mielikuvitus?

Mielikuvitus on kykyä kuvitella jotain mikä ei ole konkreettisesti nenän edessä. Siihen kuuluu mielikuvien ja muistojen yhdistämistä luovalla tavalla. Mielikuvitus vaatii yleensä turvallisen ja suhteellisen stressittömän ympäristön tullakseen esiin. Esimerkiksi sellainen että miettii miten jokin sosiaalinen tilanne etenee, on merkki sosiaalisesta mielikuvituksesta. Muitakin mielikuvituksen alalajeja on kuten visuaalinen, musikaalinen mielikuvitus.

Millainen on oma mielikuvituksesi, kuvaile sitä?

Minusta minulla ei ole kovin “originaali” mielikuvitus eli en keksi aivan uusia juttuja mutta pystyn tulkitsemaan ja kääntämään ajatuksia hyvin esimerkiksi kirjoista, joita tulee luettua nykyään aivan liian vähän.

Joskus on ollut sellaista mielikuvituksen käyttöä että luen kirjaa ja menen hetkeksi päiväunille ja uneksin asioista, jotka liittyvät kirjaan.

Yksi laji mielikuvitustani on päiväunelmointia, joka tapahtuu usein silloin kun kuuntelen rauhallista musiikkia. Unenomainen tila, jossa mieleni liikkuu.

Visuaalisen mielikuvituksen käyttö piirtämiseen oli aikaisemmin aktiivisempaa minulle mutta nyt olen vähän tippunut siitä junasta koska en enää keksi aiheita mitä piirtää. Jos on aihe niin kyllä piirrän vieläkin aika hyvin aiheen rajoissa pysyen. Piirtäessä visuaaliset ideat puhkeavat parhaassa tapauksessa kukkaan ja piirroksesta saattaa tulla positiivinen yllätys itsellekin.

Kieliin ja sanoihin liittyvä uteliaisuus, esimerkiksi mitä tietyn ihmisen ulkomaalainen nimi tarkoittaa on aika lähellä mielikuvitustani, en tiedä onko se varsinaista mielikuvittelua vai kieleen ja tietoon liittyvää ajattelua. Myös tavallisten sanojen merkitys kiinnostaa ja etymologia eli mistä jokin sana tulee alunperin.

Asioiden suunnitteleminen tehokkaasti on mahdollista unen ja valveen rajamailla kun arjen huolet eivät ahdista mieltä ja voi olla objektiivisempi asioiden suhteen, kun ei ole ns. “penniäkään kiinni” asioiden käytännöllisissä lopputuloksissa. Silloin huomio pystyy hetkeksi hyppäämään pois totutuilta poluilta ja pystyy hetken olemaan oikeasti objektiivinen. Tätä tapahtuu vain kun on todella rauhallinen ja turvallinen olo.

Oletko kokenut jotain haittaa siitä, millainen mielikuvituksesi on? Huonoja puolia?

Erilaiset pelkotilat, teen kärpäsestä härkäsen ja liioittelen uhkia, joita on elämässä.

Entä hyviä puolia?

Hetkittäinen elämän tajuaminen ihmeelliseksi.

Mitä ajattelet siitä, onko mielikuvitus jollain tapaa kytköksissä psyykkiseen oireiluun?

On, jos on liian ahne menemään uusien ajatusten tai ideoiden perään miettimättä ensin, se voi aiheuttaa psykoottisuutta. Itse menen joskus liian suoraviivaisesti ideoiden perään ja hyppään johtopäätöksiin liian pienen todistusaineiston perusteella.

Sellainen ryntääminen minkä tahansa ajatuksen perään on ollut pitkään jatkuva haaste, jota olen miettinyt. Eli ovatko mielenterveyskuntoutujat yleensäkin jotenkin kurittomia ajattelussaan, mikä sitten aiheuttaa mitä erilaisempien ajatusten ja ideoiden omaksumista vastoin parempaa tietoa?

Mitä ihanaa olet kokenut mielikuvituksesi takia?

Filosofista ajattelua, joka ei ole kiinni niinkään arkiajattelussa, vapautta ajatella. Se on kyllä nyttemmin hautautunut arjen pyörittämiseen aika pitkälti.

Entä mitä kamalaa?

Pelkotilojen kokeminen tai kuvitelmat että itselle tai lähipiirille tapahtuu jotain kamalaa.

Lopuksi, sana on vapaa, mitä tahansa ajatuksia aiheesta?

Se että pystyy keksimään aivan uuden jutun on ihailtavaa, minulla ei ole kuitenkaan sitä kykyä. Olen hyvä esimerkiksi kääntämään tekstejä englannista suomeksimutta en ole hyvä keksimään uusia tarinoita suomeksi. Sellainen uuden keksiminen ei ole minulle ominaista vaan olen mieleltäni “heijastava”, sellainen joka tulkitsee jotain toisen keksimää ja kehittää sitä.

Mielikuvituksessa on se juttu että pitää olla hieman irti arjen pyörityksestä että mielikuvitus toimisi. Silloin jos stressaa, on väsynyt eikä ole energiaa eikä henkistä liikkuvuutta yhdistellä mielikuvia ja muistoja niin lopputulos saattaa olla silloin enemmän negatiivinen. Esimerkiksi erilaiset ikävät muistot tai pelot joita tulee helposti stressissä mieleen.

Saattaisi olla hyödyllistä tehdä jotain mielikuvitusharjoituksia, kuvitella eri asioita,esimerkiksi piirtämisen avulla. On esimerkiksi piirtämishaasteita, jossa on vaikkapa 30 päiväksi joka päivälle eri aihe, josta piirretään pieni kuva. Tällaiset harjoitukset saattaisivat öljytä mielikuvituksen rattaita ja potkia ajatuksia totutuilta raiteiltaan positiivisessa mielessä.

Kysymykset Elina

Sari Miehola

Miten määrittelisit käsitteen mielikuvitus?

Mielikuvitus on kaikkien katastroofien Äiti. Se on kuin ilmapallo, pidän siitä kiinni, irrotan otteeni, pallo lentää taivaalle ja sinä voit sitä katsella ja kuvitella mihin se on menossa, se on sellainen mehiläispallo, suuret silmät, pienet siivet ja se surisee tuulessa...

Millainen on oma mielikuvituksesi?

Mielikuvitus tekee minusta juuri sen mikä ole ja minut ympäröi, olen välillä rajaton täysin auki se kasvaa mitä vanhemmaksi elän, enemmän sallii, ajatuksen lentää, enää ei hävetä ilmaista itseään, voi heittäytyä, se on vapautta ja aina kasvaa, avaa oven maailmaan jossa on ihan kaikki, mielikuvitus on elämämme suurin vapaus. Mielikuvituksella voisi muuttaa koko maailman, siihen pari unelmaa kylkeen. Mielikuvitus se hengittää ja laittaa kynään mustetta ja käskee mun kirjoittamaan mä pidän sitä kädestä kiinni ja se neuvoo millaisen pipon kudon, värit ja mallin ja antaa mielikuvan miltä pipon tulisi näyttää. Se on niin lähellä niin kaukana. Mä keskustelen mielikuvituksen kanssa se sanoo miten asiat on ja mä sitä kuuntelen se antaa kyytiä mun kynälle ja sanoo millainen itse on se määrää mun taiteen määrän. Mielikuvitus on maailman retkellä se on yhtä kuin vapaus. Mä kerään kauneutta kassiin ja vesisadetta kotiin kassillisen tuon jolla kastelen Yönkuningattaren se kukkii lämpöisestä ajatuksesta, yön sydämestä se voisi olla mielikuvitusta mutta on kauneinta totta, Elämä on yksi suloinen Mehiläispallo joka avaruutta, tavoittelee....

Oletko kokenut jotain haittaa siitä millainen mielikuvituksesi on, huonoja puolia entä hyviä?

Ei mielikuvitus ole aiheuttanut mitään haittaa vaan lähinnä se etten aina eroita mikä on totta, mikä on tunne mikä on harhaa ,tänä päivänä osaan niitä paremmin eroitella välillä kaikki suloisesti sekaisin. Olen laivalla matkalla kohti tulevaisuutta joka minua jo katsoo ja odottaa minua ja laivantäydeltä unelmia, vapautta ja kyyneleitä laivallisen elämää mutten saa haavelaivaa vesille, mielikuvitus hoitaa sen ja sulautuu todellisuuteen se leikkii mun kanssa....

Mitä ajattelet siitä onko mielikuvitus jollain tapaa kytköksissä psyykkiseen oireiluun?

Näkisin sen enemmän mahdollisuutena vaikka olisi todella vaikeaa, mielikuvitus on niin laaja se on lahja jonka olemme saaneet ja jos kaikkien kokemusten keskellä sen pystyy kääntämään hyväksi voimaksi ja tulee itsensä kanssa toimeen se on valtava voimavara. Taiteen kanssa on sama kaava, tarinoita kirjoittaessa, tarina on valmis sit mä ajattelen- täähän on täysin kelvoton – no ,jos kumminkin – tai ,onhan tää ihan hyvä. Luomisen tuskaa, kemiaa, energiaa, liikettä, ne aktivoituu kirjoittaessa tai maalatessa, jokaisen tarinan kohdalla pitää käydä läpi; myrsky, vesilasissa...

Mitä ihanaa olet kokenut mielikuvituksesi takia, mitä kamalaa?

Vastaan molempiin kysymyksiin eräällä tarinalla joka on kylläkin totta. Olin ensimmäisiä kertoja palvelukeskuksessa, vapaaehtoisena, mummojen ja pappojen tanssittajana, kahvia joimme ja oli kaikin puolin mukavaa, sitten tulin kotiin istuin eteisen penkille nousin ylös ja huomasin että takapuolessa, villapaidassa oli kiinni sellaisia pehmusteita, tarranauhalla kiinni, no, minähän valppaana tyttönä soitin saman tien palvelukeskukseen ja kerroin että mulla on nyt jäännyt jonkun pyörätuolin pehmusteet takapuoleen kiinni oon niin pahoillani, palautan pehmusteet huomenna. Sitten mun isä tuli kotiin ja mä kerroin hänelle mitä oli tapahtunut isä sanoi- et kai sä hölmö ole mennyt sinne soittelee, ne pehmusteet on mun kylmälaukun sisältä mä jätin ne siihen tuolille...
Myöhemmin ole kuullut sanonnan: MOKA ON LAHJA

Kysymykset Elina

Voit kuunella niilo siuustolla Sarin

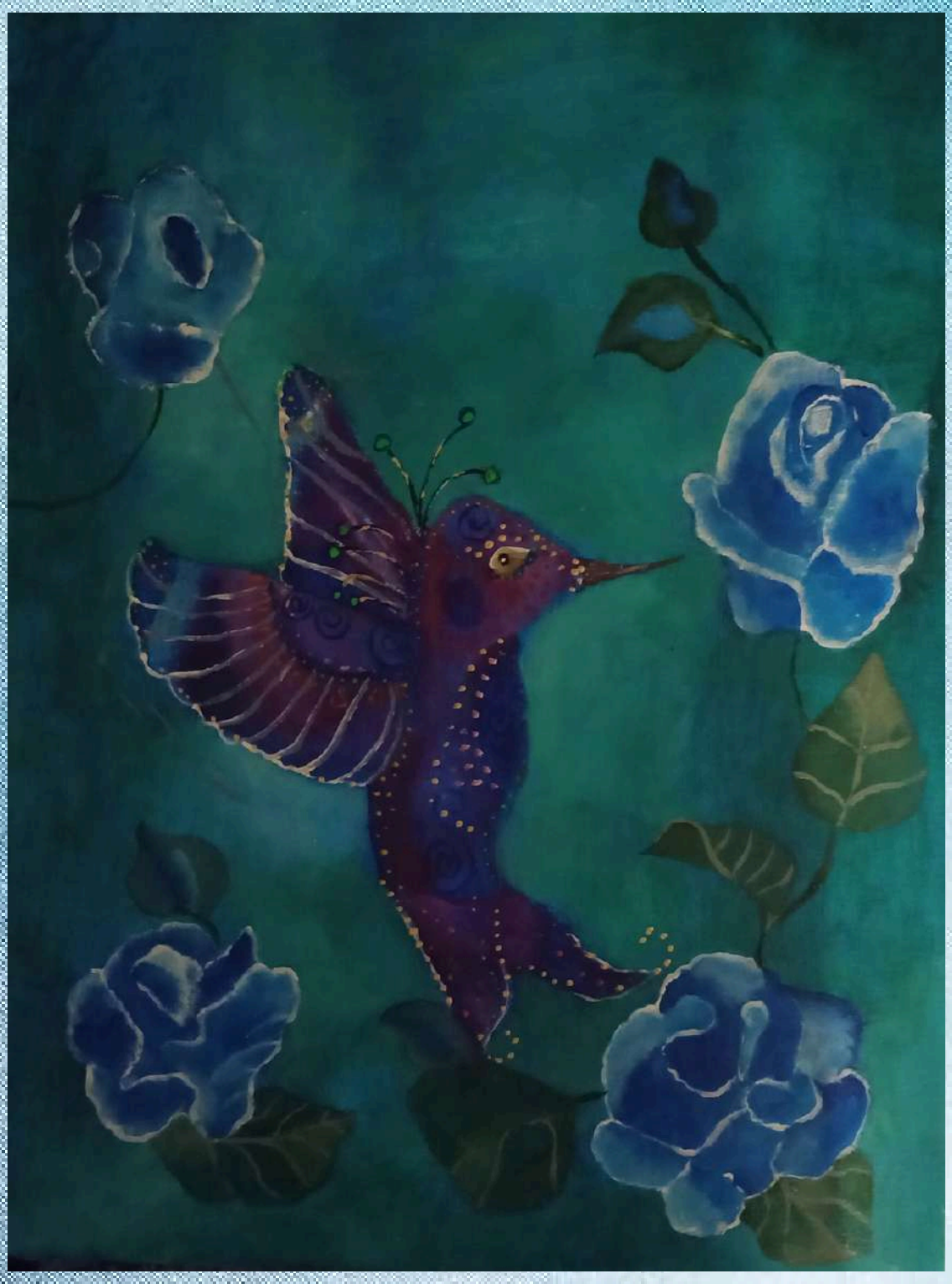
lukemana hänen tarinansa

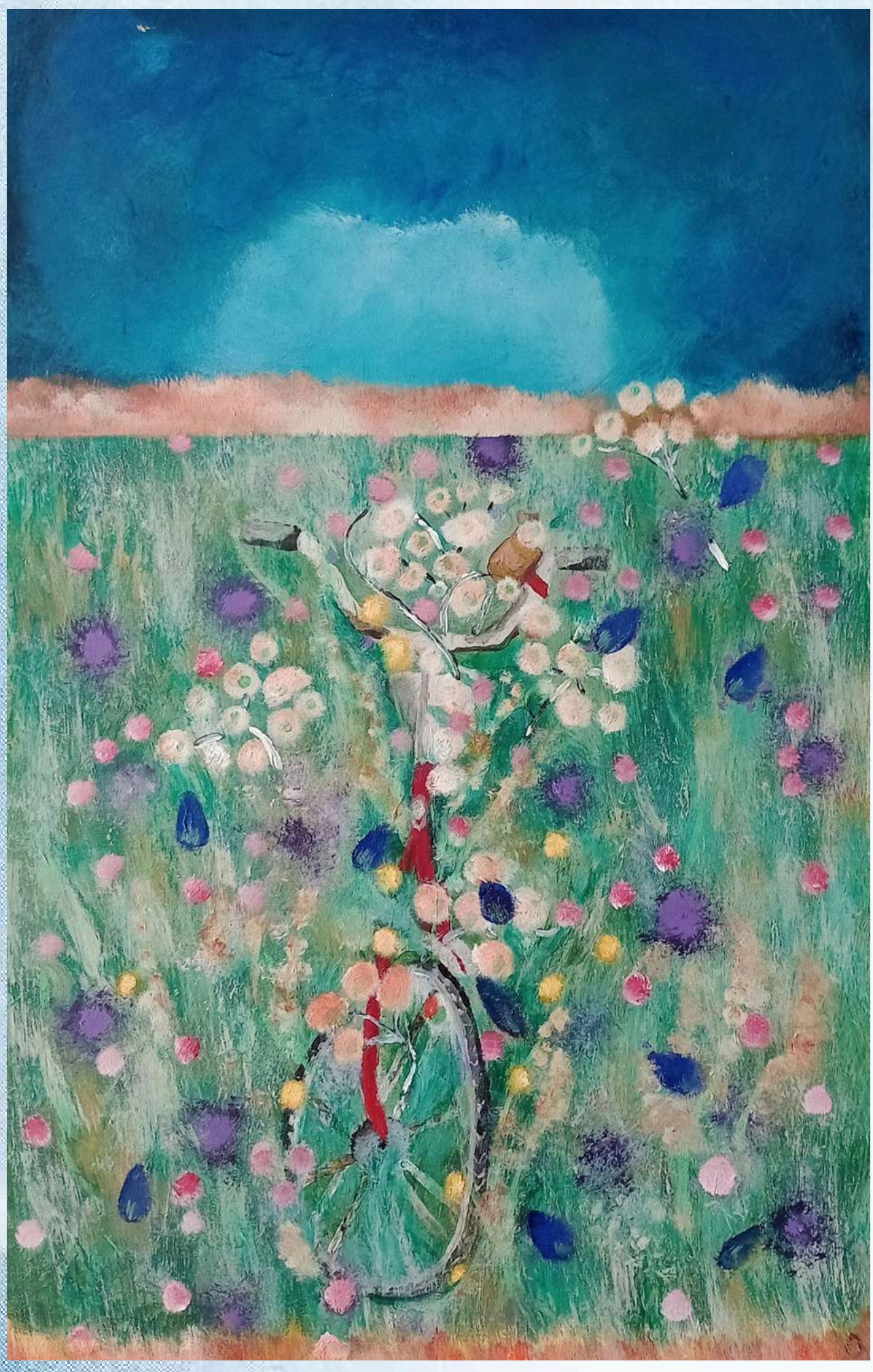
Hiekkalaatikolla

Kuva ja maalaukset Sari Miehola!

Elinan kuvia

Ei oo aina ruusuilla
tanssimista,
mut meil on puutarha
✨✨

Äänetön itkusi,
soi korvissani
🎶🎵🎵

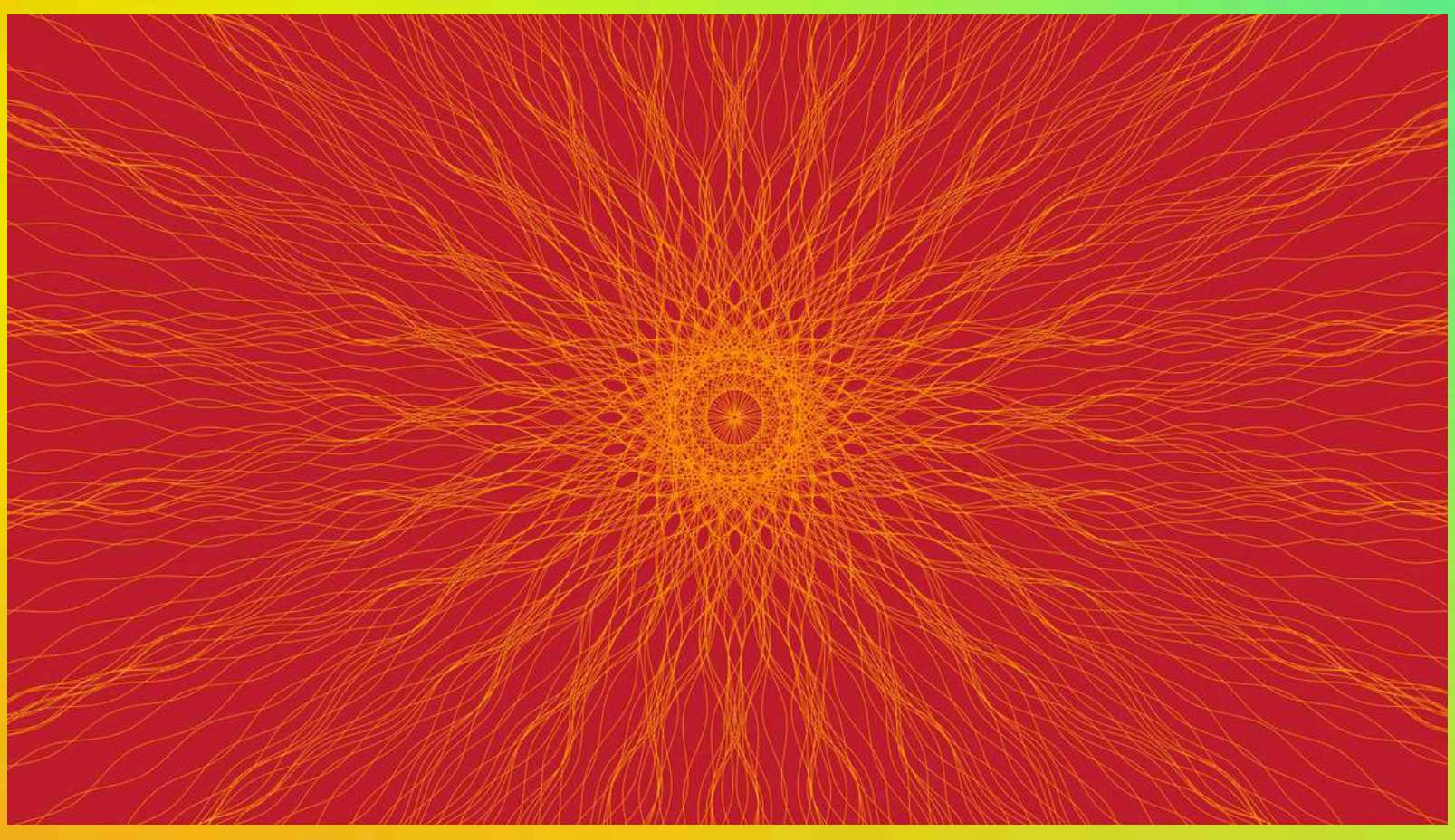

Sydämen muotoinen kivi,
ja kiven muotoinen sydän

Sä pääsit ylös sun kuopasta,
joka oli jo melkein
kiinassa asti

Sun silmiisi voisin hukkuu,
vaik oon uimataitonen

Raaka totuus on helppo
hyväksyä,
valhe saa
mut hiljaisuuteen vaipumaan

Tässä muutama kuva Pixabayltä, ne voivat herättää ajatuksia, tai jos ei, ainakin ovat kauniita, tai jos ei sitäkään, niin ainakin ovat olemassa:

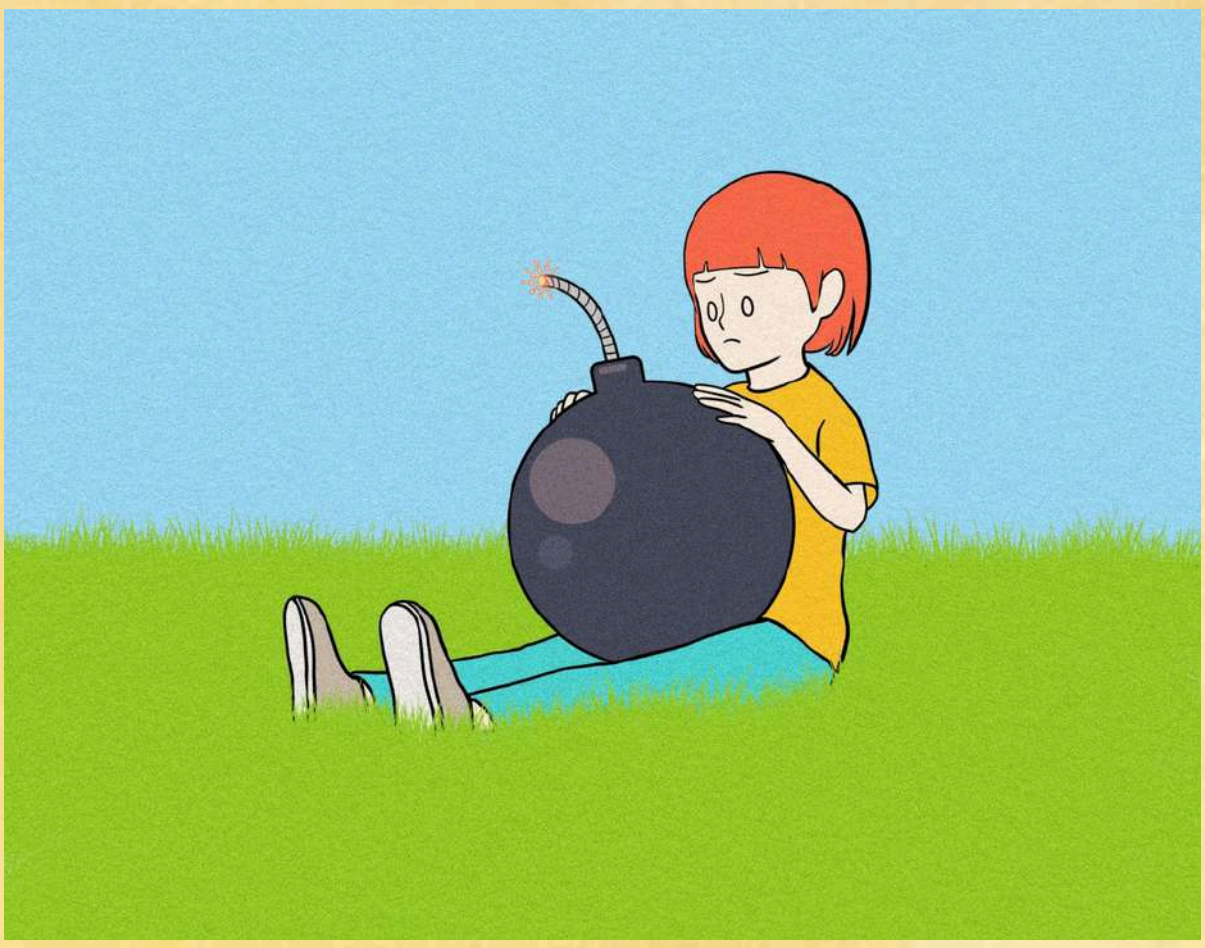

Use it or lose it

Loppusanojen aika

Ensin olin, että en nyt jaksaisi tätä lehteäkään alkaa tekemään, vaikka ihan itse olin sen päättänyt tehdä. Ei jotenkin huvittanut. Halusin keskittyä biisien tekemiseen. Mutta niin se vaan taas nappasi mukanaan! Tykkään kun saa itse tehdä. Kun kukaan ei sano mitä tehdä. Minä päätän itse. Minä luon. Minä keksin. Minä kuvittelen. Minä nautin. Minä itken.

En voi kylliksi kiittää kaikkia osallistujia! Miten mukavaa, kun näkee, että joku laittaa itsensä likoon, tai haastaa vähän kirjoittamaan, tai osallistuu, vaikka tuntuu että ei juuri sillä hetkellä kynästä lähde. Juuri tälläistä sisältöä halusinkin! Eri näkökulmia ja tuntemuksia ja ajatuksia. Kiitos kaikille osallistujille, olen otettu kun haluatte olla mukana 😊 Katsotaan jos sitä taas ensi vuonna väsäisi vähän lehteä ;) Toivottavasti sinä lukija viihdyit tämän lehden parissa!

Toivon, että kaikki käyttäisivät mielikuvitustaan. Ei sitä välttämättä tiedä, millainen on, jos sitä ei oikein käytä. Kaikkien ajattelu on uniikkia! Sitä pitää vaalia ja arvostaa.

t. Elina 🩷

Sivujen taustat Pixabay

Vaikka tämä lehti nyt loppui,

mielikuvitus ei,

se jatkuu

jatkuu

jatkuu

jatkuu

jatkuu